

Oponentní posudek bakalářské práce

Autor: **Luboš Mrázek**

Název práce: **Možnosti kreativních činností v rámci pedagogiky volného času (srovnání venkova a města)**

Zajímavé téma, které si autor zvolil, je přínosné zejména pro činnost pedagogů volného času působících v sociálně odlišných prostředích

Struktura, kterou autor popisuje v úvodu, zahrnuje jednak definici kreativity, dále pokračuje v prezentování teoretických východisek charakteristických pro pedagogiku volného času. Nejobsáhlejší část práce tvoří pojednání o kreativních činnostech v rámci pedagogiky volného času. V této části věnoval pohříchu menší pozornost právě komparaci „městských“ a „venkovských podmínek“, než by si důležitost tohoto tématu zasluhovala.

Autor využívá v úvodní kapitole některých z definic kreativity, aniž však některou z nich pro účely práce upřednostňuje. Na str. 7 se sice pokouší o vlastní definici, ale zůstává u vyjmenování jednotlivých prvků.

Nepřesně charakterizuje na následujících stránkách i pedagogiku volného času (v oblastech, kde přechází v andragogiku by bylo možno tento přístup do jisté míry akceptovat, ale muselo by to být zdůvodněno).

Autor se obtížně, ale relativně se zdarem, vyrovnává s vymezením oblastí kreativity; rezignoval i na aplikaci typů kreativity podle oblastí zájmových činností (pouze se stroze zmiňuje u jednotlivých oblastí o tom, že existuje „spousta zájmových činností, které jsou kreativní nebo kreativitu rozvíjejí“ - př. kap. 3. 1.

Větší pozornost měl autor věnovat kap. 2. 5. (výtku souvisí i s následujícím upozorněním na nedostatky v práci s legislativními prameny). Vyjmenování rolí pedagoga volného času je víceméně náhodné (facilitátor, moderátor, animátor a streetworker) a není příliš případné (jedná se spíše o andragogické – např. facilitátor nebo specifické funkce, které si nacházejí uplatnění ve specifickém sociálním prostředí – streetworker; byť v některých případech se může jednat i o problematiku kreativity).

Nedostatek je v citacích právních pramenů, kdy používá zastaralé, resp. neplatné předpisy (např. zákon č. 190/1993 Sb. a vyhláška č. 78/1978 Sb. již řadu let neplatí), což vede k terminologickým nepřesnostem. Zároveň tím dokladoval neznalost základních školských předpisů – v tomto případě školského zákona a vyhlášky o zájmovém vzdělávání; rovněž chybí využití zákona č. 563/2004 Sb., a vyhlášky č. 317/2005 Sb., jejichž pomocí by mohl

přesněji vymezit funkci pedagoga volného času. Je třeba zmínit, že poznání těchto předpisů bylo předmětem výuky aplikované pedagogiky volného času.

Celkem případně autor vyjmenovává některá zařízení pro volný čas, i když je v některých případech směšuje s občanskými sdruženími, sdruženími dětí a mládeže, případně školami).

Srovnání města a venkova, kde bych očekával jedno z ohnisek pozornosti autora je velmi povrchní a pro většinu popsáných kreativních aktivit irelevantní. Navíc zde autor směšuje hlediska demografická, sociologická a právní.

Nelze ani jednoznačně říci, že zařízení zájmového vzdělávání jsou výlučně ve městech (jak vyvozuje autor na str. 31 – školní družiny, školní kluby, střediska volného času); komparace mezi městem a vesnicí pokulhává (str. 33). Z tohoto důvodu je pak i autorův závěr na str. 34 rozpačitý.

Práce je logicky strukturována. Autor bohatě využívá prameny, z nichž zjevně (zejména v pojednání o realizaci kreativních činností) upřednostňuje prameny internetové. Je však třeba ocenit, že se nejedná o pouhou kompilaci, nýbrž že autor se snaží jednotlivé poznatky i aplikovat. Osvědčil schopnost pracovat s prameny (a výjimkou právních předpisů).

Text je logický a čtivý. K formální stránce nemám výhrady.

Text byl porovnán s databází Theses a nebyly shledány shody.

Závěr:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm „dobře“

13. 5. 2011



PhDr. Otákar Jíra

oponent práce